

Den Sæbe, der er Genstand for Fabrikation her i Landet, er særlig den bløde grønne eller brune Sæbe. Grøn Sæbe er et specifikt dansk Produkt. I Udlandet er den bløde Sæbe brun. Blød Sæbe indføres saagodt som ikke paa Grund af Kansfælighederne og Omkostningerne ved Transporten. Om Sommeren vil den næppe kunne indføres, uden at man udsætter sig for at Varen fordærves. Fabrikationen af anden Sæbe er ikke meget betydelig. Det er væsentlig den hvide Stang sæbe, det her drejer sig om. Hovedraastoffet til Sæbefabrikationen er Linolie, og det er derfor ganske naturligt, at de fleste af vore Oliemøller tillige fabrikere Sæbe. Til 200 Pfd. Sæbe bruges 100 Pfd. Linolie foruden en Del mindre kostbare Stoffer, saasom Vandglas og Kartoffelmel. Sæbetolden maa for den væsentlige Del afhænge af Olietolden. Prisen paa grøn Sæbe er 28 Kr. pr. Td. = 224 Pfd. eller 12½ Dre pr. Pfd. Prisen paa hvid Stang sæbe er opgivet til gennemsnitlig c. 37 Dre, men iøvrigt meget variabel efter Sæbens Godhed. Hvad der dog kan berettiges til ikke at sætte Tolden højere for denne end for den bløde Sæbe, er, at den nu kan fabrikeres med et Indhold af kun 10 pCt. Fedtstof, Resten Fyld.

Pos. 199—201 (182—184). Talg og andre Fedtarter.

1) Talg.

Den nuværende Told paa Talg er 2 β pr. Pfd., Folketingets Forslag har Toldfrihed for Talg, Landstingets Forslag en Told af 4 Dre pr. Pfd.

Talg er fri i Sverrig og Holland. I Norge er der for Talg en Told af 2 Dre pr. Pfd. og i Thykland af 0,889 Dre pr. Pfd.

Værdien af Talg er en gros 18 Dre pr. Pfd. Landstingets Told af 4 Dre er altsaa 22 à 23 pCt. af Værdien. Naar Landstinget fastholder denne betydelige Told, var det særlig af Hensyn til Landbruget. I det fgl. Landhusholdningsseksels Toldbetænkning for 1894 fravaades imidlertid en Told. Betænkningen om Talg er saalydende:

„Det er muligt, at det vilde skaffe os noget højere Pris paa vor Hjemmeproduktion af Fedt og Talg, hvis denne Indførsel blev noget stærkere toldbelagt, og under den nuværende Eksportslagning repræsenterer Talgen alene et ret anseeligt Bælg; — vi udvinde dels i Hjemmene, dels i Slagterierne omtrent 12—15 Mill. Pfd. Talg om Aaret, hvis Pris veksler fra 20—30 Dre pr. Pfd., altsaa en ikke ringe Sum, hvor en Prisstigning af endog kun 1 Dre vilde kunne kendes. Men dels er Landmanden selv en direkte Hovedforbruger af den meste Talg, dels er baade han og Fattigfolk interesserede i, at Svinefedt af de forskellige Slags kan faas saa billigt som muligt, og dels er Margarinen saaledes trængt ind i Forbruget paa Land og i By, paa Herregaarden og i Husmandshjemmet, at vi ikke kunne tilraade ved Told at forbyde Raamaterialet dertil.“

2) Stearin.

Her i Landet findes kun en Stearinfabrik. Den beskæftiger nogle og tredive Arbejdere. Det er oplyst af Fabrikanten, at der af 100 Pfd. Talg udvindes 50 à 52 Pfd. Stearin, 38 à 40 Pfd. Glain, medens der er 10 pCt. Svind. Fabrikanten har anført, at med en Told af 4 Dre pr. Pfd. for Talg vil en Stearintold af 7—8 Dre ikke hede den indenlandske Fabrikation nogen Beskyttelse. Denne Beregning er dog ikke ganske korrekt, eftersom Fabrikanten kun har taget Hensyn til Tolden paa den ubundne Stearin, men derimod ikke til Tolden paa Glain'en, af hvilken der dog udvindes 30 à 40 pCt.